

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-6/09

Priština, 09. jun 2011. godine

S.A.

Koga predstavlja X.B., advokat

Žalilas

protiv

M.M.

Podnosilac zahteva/Tuženik

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova sastavljeno od predsedavajućeg sudije Antoinette Lepeltier-Durel, sudija Anne Kerber i Sylejman Nuredini, u žalbi na odluku KPCC/D/A/22/2008 Komisije Kosovske Agencije za imovinu (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA39606 i KPA 39607), od dana 28. avgusta 2008. godine, nakon zasedanja održanog 9. jun 2011. godine, donosi sledeće

PRESUDA

- 1- Žalbe uložene od strane S.A. upisane pod brojem GSK-KPA-A-6/09 i GSK-KPA-A-7/09 su spojene u jedinstvenom spisu upisanom pod brojem GSK-KPA-A-6/09.
- 2- Žalbe uložene od strane S.A. dana 15. septembra 2009 godine, su odbačene kao nedozvoljene.

- 3- **Žalilac S.A. će snositi troškove postupka u iznosu od 60 evra (šezdeset evra), i iste treba platiti Vrhovnom sudu u roku od 15 dana od dana uručenja presude pod pretnjom prinudnog izvršenja.**

Proceduralni i činjenični istorijat:

Dana 11. maja. 2007. godine, podnosilac zahteva M.M. je podnela svojinski zahtev pred KAI, u kome je tražila da joj se vrati u posed katastarska parcela 867/1 i 867/2, koje se nalaze na mestu zvanom "Velika Njiva", u katastarskoj zoni Koljovica, opština Priština, njiva III klase, u površini od 0.36.10 hektara i 0.03.54 hektara, i da se zabrani otuđenje iste imovine te i nadoknadu za korišćenje imovina bez dozvole. Ona je navela da je njen pokojni otac bio vlasnik parcela te i da je izgubila posed nepokretne i poljoprivredne imovine dana 12. juna 1999. godine kao rezultat sukoba koji se dogodio 1998/1999. godine.

Podnosilac zahteva je dostavio KAI rešenje o nasleđu O. br. 5/96, izdato od strane Opštinskog suda u Prištini dana 12. februara 1996. godine, koji je delimično vezan za katastarsku parcelu br. 867/1 i 867/2 koje se nalazi u Koljovici. Na osnovu ove presude ustanovljeno je da je M.M., kći S.N., koji je preminuo 4. decembra 1989. godine, bila naslednica 1/6 ukupnog nasledstva, među kojima je parcela u sporu, njene sestre i braća su naslednici ostatka nasledstva. Ona je takođe dostavila posedovani list br. 66 katastarske zone Koljovica od dana 22. jula 2003. godine, njen izvod iz matične knjige rođenih od dana 24. novembra 1980 te i izvod iz matične knjige umrlih S.N. od dana 17. novembra 2006. godine. Na kraju, ona je dostavila presudu P. br. 86/03 izdatu od strane Opštinskog suda u Prištini dana 10. juna 2007. godine, koji je odlučio po tužbi koju je podnela ona i njene sestre u svojstvu tužioca protiv njihove braće T.N. i S.N.. Ta presuda je vezana za ostale parcele a ne za one koje su predmet u ovom slučaju.

Izvršni sekretarijat KAI je obavila notifikaciju zahteva dana 19. februara 2008. godine. Pošto nisu naišli na posednika, postavljen je poster na svakoj parceli. Nakon toga, isti je objavio zahteva dana 9. aprila 2008. godine. Odgovorna strane se nisu obratila Izvršnom sekretarijatu pre isteka roka od trideset dana od dana objavljivanja.

Paralelno, Izvršni sekretarijat je obradio verifikaciju dokumentacije dostavljene od strane podnosioca zahteva. Verifikacija je bila pozitivna u odnosu na svaki dokument. Što se tiče posedovanog lista br.

66 katastarske zone Koljovica, dodata je spisu ažurirana verzija od dana 31. marta 2008. godine. U istom je još uvek naznačeno da S.N. poseduje parcelu u sporu.

Na osnovu odeljka 11.3 (a) UNMIK uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079 o Rešavanju zahteva koji se odnose na privatnu nepokretnu imovinu, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu i odeljka 8.6 (a) dodatka III administrativnog naređenja (AN) 2007/5 koji primenjuje UNMIK uredbu 2006/50 zamenjenu istim zakonom, Komisija Kosovske agencije za imovinu (KKAI ili Komisija) je odlučila da prihvati svojinski zahtev M.M. odlukom KPCC/D/A/22/2008 od dana 28. avgusta 2008. godine. Kao rezultat dat joj je ponovni posed katastarskih parcela 867/1 i 867/2. Takođe ovom odlukom je naloženo da tužena strana ili bilo koje lice koje je zauzelo imovine i napusti iste u roku od 30 dana od dana uručenja naloga. U stavu (d) iste odluke odlučeno je da, ako se tužena strane ili bilo koje drugo lice koje zauzelo imovinu ne povinuje ovom nalogu, biće iseljeni sa iste. Zahtevi za naknadu gubitka korišćenja su odbijeni iz razloga što isti ne spadaju u nadležnost Komisije.

Dana 19. marta 2009. godine, podnosilac zahteva je potvrdio da je primio odluku KKAI.

Dana 21. avgusta 2009. godine, odluka je uručena trenutnom posedniku sporne parcele. "Z.A." je naveden u priznanici kao primalac.

Dana 15. septembra 2009. godine, S.A. je uložio žalbu unutar roka predviđenog odeljkom 12.1 UNMIK uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom 03/L-079 koji navodi da stranka može uložiti žalbu protiv odluke Komisije putem Izvršnog sekretarijata Kosovske agencije za imovinu Vrhovnom sudu Kosova u roku od trideset (30) dana od dana uručenja odluke.

Potpis na priznanici notifikacije odluke KKAI kao i onaj na žalbi su očigledno isti.

Žalilac je uložio žalbu u odnosu na sledeće osnove predviđene odeljkom 12.3 UNMIK uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079: fundamentalna povreda proceduralnog prava, pogrešno i nepotpuno određivanje činjeničnog stanja i pogrešna primena materijalnog prava. On je predložio da se odluka KKAI protiv koje je uložena žalba izmeni te i da se odbije svojinski zahtev kao neosnovan ili da se odluka poništi i predmet vrati na ponovno zasedanje.

S.A. navodi da je S.N. prodao njegovom ocu Z.A. parcele 1982. godine te i da je od te godine pa sve do njegove smrti, 11. novembra 1994. godine, njegov otac koristio iste, a nakon toga on posedovao i koristio ovu zemljište. On je dodao da kupoprodajni ugovor nije overen i da zemljište nije upisano

zbog diskriminirajućih zakona koji su u to vreme zabranjivali bilo kakav promet između Srba i Albanaca. On je dostavio 4 priznanice i to od dana 22. juna i 4. novembra 1982. godine i 4. januara i 27. februara 1983. godine koje prikazuje da je njegov otac dao određeni iznos novca S.N. za prodaju obradljivog zemljišta u površini od 100 m², gde se ne spominju brojevi prodatih parcela. S.A. je takođe podneo dve izjave, prva potpisana od strane T.N., druga potpisana od strane S. i N.N., odnosno sina i unuka S.N., koje potvrđuju navodni kupoprodajni ugovor. On je na kraju dostavio kopiju tužbe koju je podneo 7. jula 2008. godine pred Opštinskim sudom u Prištini protiv S. i S.N. kako bi mu se priznalo svojinsko pravo. Prema njemu, ovi postupci još uvek traju. Ova tužba prikazuje da se radi o parceli br. 867/1, posedovani list 66 katastarska zona Koljovica i parcela br. 866, posedovani list br. 186, katastarska zona Koljovica u površini od 17.03 ari. Nije dostavljen pismeni ugovor.

Iako je dana 5. novembra 2009. godine, žalba uručena tuženiku, kao što je dokazano priznanicom preporučenom poštom poslatom od strane Izvršnog sekretarijata, ona nije dostavila nikakav odgovor.

Pravno obrazloženje:

Spajanje žalbi:

Odeljak 13.4 UNMIK uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079 o rešavanju zahteva koji se odnose na privatnu nepokretnu imovinu, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu propisuje da Vrhovni sud može da odluči da spoji žalbe kada je takvo spajanje izvršila Komisija u skladu sa članom 11.3 (a) iste uredbe. Ovaj poslednji odeljak dopušta Komisiji da spoji zahteve za potrebe njihovog razmatranja i donošenja odluka o njima kada postoje zajednička pravna i dokazna pitanja koja se trebaju razmatrati.

Što se tiče odredbi Zakona o parničnom postupku br. No. 03/L-006 (ZPP) koje se primenjuju u žalbenom postupku pred Vrhovnim sudom prema odeljku 12.2 UNMIK uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, član 408.1, koji je nadovezan odeljkom 193 predviđa da se žalba može sastaviti u jednoj ako to spajanje dovodi do efikasnosti postupka.

U ovom predmetu, žalilac je podneo samo jednu žalbu implicitno dozvoljavajući spajanje predmeta kao što je predviđeno članom 408.3 ZPP. Žalilac nije prigovorio. Dalje, Vrhovni sud opaža da su činjenice, pravni osnov, dokazna pitanja u potpunosti ista u oba predmeta. Jedino parcele, predmet imovinskog prava koji je navedene u oba zahteva, su drugačije. Žalbe se zasnovane na istim

obajašnjavajućim izjavama te i na istoj dokumentaciji. Što više, grupna odluka KKAI protiv koje je uložena žalba je ista.

Ukoliko pošto su svi elementi predmeta isti sem parcela, očigledno je da je efikasnije da se spoje žalbe i razmatraju jednom presudom.

Predmeti upisani pod brojem GSK-KPA-A-6/09 i GSK-KPA-A-7/09 će postati jedinstveni predmet upisan pod brojem GSK-KPA-A-6/09.

Prihvatljivost žalbe:

Vrhovni sud nalazi da S.A. nema pravo da uloži žalbu protiv odluke KKAI.

Na osnovu odeljaka 12.1 UNMIK uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, stranka može uložiti žalbu u roku od trideset (30) dana od dana notifikacije odluke.

U skladu sa odeljakom 10.2 UNMIK uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, stranka u zahtevu i u postupku je “*bilo koje lice osim podnosioca zahteva koje trenutno koristi ili tvrdi da ima pravo na imovinu koja je predmet zahteva, i/ili bilo koje drugo lice koje može da ima pravni interes u vezi sa imovinom koja je predmet zahteva[...]...uz uslov da to lice obavesti Izvršni sekretarijat o svojoj nameri da učestvuje u administrativnom postupku u roku od trideset (30) dana od prijema obaveštenja od strane Izvršnog sekretarijata u skladu sa članom 10.1.*”.

Dalje, prema odeljku 10.3 UNMIK uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079 “*Lice koje ima pravni interes po pitanju zahteva koje nije obavешteno po zahtevu, može da bude primljeno kao stranke u predmetu u bilo kojoj fazi postupka*”

Ove odredbe, koje se pridržavaju uobičajenim pravnim načelima a naročito članu 186.3 ZPP, napominju da pravo na žalbu pripada stranci u prvostepenom postupku. Posebno, iste predviđaju da ne objavljivanje zahteva može navesti sud da prizna stranku sa pravnim interesom u bilo kojem tački postupka.

U ovom slučaju S.A. nije bio stranka u prvostepenom postupku i ako je valjano obavешten zahtevom.

S.A. nije obavestio Izvršni sekretarijat o njegovoj nameri da učestvuje u postupku iako je postupak notifikacije obavljen shodno odeljku 10.1 UNMIK uredbe 2006/50 zamenjen Zakonom br. 03/L-079 koji predviđa da Izvršni sekretarijat treba da preuzme napore kako bi objavio zahtev, uključujući njegovo objavljivanje. U ovom slučaju, Izvršni sekretarijat nije uspeo naći trenutnog posednika u vreme postupka notifikacije; čime je dana 19. februara 2008. godine, Izvršni sekretarijat postavio poster o notifikaciji na parcelama; onda dana 9. aprila 2008. godine, objavio notifikaciju.

Vrhovni sud primećuje da S.A. nije naveo nijedan razlog kako bi se opravdao da nije mogao biti obavешten o zahtevu. Budući da u žalbi S.A. tvrdi da je njegov pokojni kupio spornu parcelu 1982. godine te i da poseduje i koristi parcelu od smrti njegovog oca od 1994. godine, nije moguće da nije primetio poster na parceli za koju on tvrdi da obrađuje. Slika i skica dostavljena od strane Izvršnog sekretarijata predstavljaju da su male parcele jedna do druge i da se nalaze pokraj puta, pored naseljenog mesta. One nisu neobrađene parcele u šumi daleko od naseljenog mesta. Tokom obrađivanja, S.A. je jasno mogao videti znakove koji su postavljeni na zemljištu.

Vrhovni sud zaključuje da je notifikacija obavljena na način na koji bi dozvola posedniku da blagovremeno podnese njegovu odbranu. Takođe, Vrhovni sud opaža da je posednik imao dodatno vreme da uradi to pošte vremenski rok od 30 dana za odgovor je započeo od dana objavljivanja zahteva, 2 mesece i 10 dana nakon notifikacije.

S toga, S.A. nema pravo da uloži žalbu. Vrhovni sud će uzeti u obzir njegovu žalbu kao nedozvoljenu.

Troškovi postupka:

Na osnovu dodatka III, člana 8.4 administrativnog naređenja (AN) 2007/5 zamenjenog Zakonom br. 03/L-79, stranke su oslobođene plaćanja troškova u postupku pred Izvršnim sekretarijatom i Komisijom.

Međutim, isti izuzetci nisu predviđeni u postupcima pred Vrhovnim sudom.

Kao posledica, normalna režim sudske takse predviđen Zakonom u sudskim taksama (Službeni list SAPK-3. oktobar 1987) i AN br. 2008/20 Sudskog saveta kosova o ujedinjenju sudskih taksi su u primeni u postupcima pred Vrhovnim sudom.

Te stoga, sledeće sudske takse u ovom žalbenom postupku:

- tarifa sudske takse za ulaganje žalbe (odeljak 10.11 AN 2008/2): 30 €
- tarifa sudske takse za donošenje presude (odeljci 10.21, 20.15 i 10.1 AN 2008/2), uzimajući u obzir da vrednost imovine bi se razumno moglo oceniti da obuhvata iznos između 5.001 €: 30 €.

Sudska taksa spada u teret žalioca pošto je izgubio slučaj.

U skladu sa članom 45 Zakona o sudskim taksama, završni rok za plaćanje novčane kazne je 15 dana od dana dostave presude. Shodno članu 47 istog zakona, naložiće se prinudno izvršenje uključujući kaznu kao posledica neplaćanja u određenom vremenskom roku.

Pravni savet

Prema članu 13.6 UNMIK uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom 03/L-79, ova presuda je završna i važna te se ne može osporiti putem redovnih ili neredovnih lekova.

Podpisano od strane: Antoinette Lepeltier-Durel, EULEX Predsedavajući sudija

Podpisano od strane: Anne Kerber, EULEX sudija

Podpisano od strane: Sylejman Nuredini, sudija

Podpisano od strane: Urs Nufer, Eulex registrar